

מ"ת (ירושלים) 55065-10-24 - מדינת ישראל נ' נעים געאפרה (עציר)

מ"ת (ירושלים) 55065-10-24 - מדינת ישראל ע"י נ' נעים געאפרה ע"שלומו ירושלים

מ"ת (ירושלים) 55065-10-24

מדינת ישראל ע"י

עו"ד לירון קיסר

נגד

נעים געאפרה (עציר) ע"י

עו"ד מוחמד חלאילה

בית משפט השלום בירושלים

[18.11.2024]

כבוד השופטת ענת גרינבאום-שמעון

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק סדר

הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה - ובשאלה זו עוסקת ההחלטה דנן.

כתב האישום

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין,

תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה

לישראל, תשי"ב-1952, החזקת כלי פריצה לרכב לפי סעיף 413 לחוק, קבל רכב או חלקי רכב גנובים לפי סעיף

413 לחוק, גניבת רכב, בצוותא חדא לפי סעיף 413 לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק, נהיגה ללא ר.ג. - מעולם לא

הוציא לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א, 1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א'

לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל-1970.

על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום, המשיב הוא תושב אזור יהודה, שומרון וחבל עזה (להלן: "האזור") אשר

אינו מחזיק באישור שהייה או תעסוקה כדין ואינו מופיע בקובץ מחזיקי רישיונות נהיגה בישראל.

המשיב מתגורר בקומה השלישית של בית בן 3 קומות בכפר תרקומי, תחתיו מתגורר אביו ובקומה התחתונה מכולת.

עובר למועדים המתוארים בכתב האישום, קשר המשיב קשר עם נדים מצרי (להלן: "מצרי"), צדאם טנינה ופארס

טנינה ואחרים שזהותם אינה ידועה, שתכליתו גניבת כלי רכב מתחומי ירושלים והעברתם לתחומי האזור.

במסגרת הקשר החזיקו חברי החוליה בכלי פריצה מתקדמים וכן התקינו לוחיות זיהוי ישראליות משוכפלות ומזויפות. עוד במסגרת הקשר תיאמו ביניהם חברי חוליה את הפרטים וחילקו תפקידים. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 14.10.24 לטובת קידום הקשר ומימושו החזיק המשיב בביתו: לוחיות זיהוי ישראליות (בקומה של אביו), 8 טלפונים ניידים, שלט לרכב טויוטה, שני שלטים המחוברים למפתחות. בקומת המכולת החזיק בכלי עבודה וכלי פריצה שונים ושני מכשירי מולטימדיה של רכב. עוד נטען כי במספר מועדים בחודשים אוגוסט וספטמבר 2024 שוחח עם מצרי, בין היתר, בקשר עם תכנון וביצוע גניבות כלי הרכב. על פי עובדות האישום השני, ביום 19.7.24 חנה יהודה משיח את רכבו מסוג מיצובישי ברחוב לייב יפה 14 בירושלים ובתא המטען כלי עבודה של שרברב. ביום 20.7.24 עבור לשעה 04:17 הגיע המשיב יחד עם חברי חוליה נוספים למקום באמצעות רכב פורד - רכב מוביל, פרצו את רכב המיצובישי והניעו אותו. המשיב נהג ברכב המיצובישי אחרי הרכב המוביל לשטחי האזור. טיעוני הצדדים בתמצית, טוענת המבקשת כי המשיב היה שותף בחוליה של גנבי רכב אשר עשו שימוש בכלי פריצה מתקדמים, לוחיות זיהוי משוכפלות ומזויפות ועבדו תוך כדי חלוקת תפקידים סדורה וביצעו בצוותא את גניבת כלי הרכב. ביחס לאישום הראשון, ישנם ממצאי מחקר תקשורת ופריקת טלפון ולפיהם התקיימו שיחות של המשיב עם חברי החוליה המלמדות כי המשיב מבצע עבירות גניבת כלי רכב באופן יומיומי. ביחס להחזקת הרכוש הגנוב, קיימים דו"חות פעולה של שוטרים ובנוסף קיים ממצא ט"א של המשיב על גבי לוחית הזיהוי המפורטת בסעיף 1ב' לכתב האישום ותמונה של המשיב מחשבון הטיקטוק שלו עם רכב גנוב. ביחס לאישום השני, ישנה תמונה ממערכת "עין הנץ" של הרכב המוביל ולאחריו הרכב הגנוב ואף קיים סרטון בו נראה המשיב יוצא מהרכב ומארגן משהו בחלקו האחורי. המשיב מזוהה על ידי שוטר. המבקשת הציגה את תמונת הרכב הגנוב והפנתה לדו"ח תובנות מיום 19.7.24. מנגד, טען ב"כ המשיב כי אין לסמוך על זיהויו של המשיב על ידי השוטר אבי שכן בחקירתו תיאר המשיב את הבית בן 4 קומות ולא 3 כפי שנטען על ידי השוטר וב"כ הציג תמונה מטלפון הנייד. בנוסף, השוטר טען כי מכיר את המשיב בהיותו עבריין סדרתי אך למשיב אין כל הרשעה. יש בכך ללמד על מקצועיותו של השוטר המזהה וממילא אין מקום לסמוך על זיהוי כזה אלא יש צורך בחוו"ד מומחה. מרבית המוצגים שנתפסו לא נמצאו בדירתו הפרטית של המשיב וכי באותו בית מתגוררות עוד 2 משפחות ויש בה חנות. אביו ואחיו של המשיב המתגוררים באותו בניין לא נחקרו. כלי העבודה שנמצאו בביתו הם לגיטימיים. אין כל האזנת סתר שמתייחסת למשיב. הרכב הנגנב הוא רכב ישן מאוד ושווי נמוך. אף עבירת שב"ח לא מתקיימת שכן המשיב נתפס בביתו. ניתוח ראיות לכאורה

כידוע, לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בית המשפט בוחן האם חומר הראיות הגולמי שלפניו מקים תשתית ראייתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996); בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל (פסקה 15, 3/6/2018).

בהקשר זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא בוחן את חומר החקירה "על פניו" ואת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בו (ראו הלכת זאדה בעמ' 145; בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 22, 21/9/2020); בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 5/5/2009); בש"פ 2971/21 אל זיאדנה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 29/6/2021); בש"פ 640/20 קטן נ' מדינת ישראל (פסקה 7, 4/2/2020); בש"פ 6837/13 חרבוש נ' מדינת ישראל (פסקה 6, 28/10/2013); בש"פ 7376/20 אברהים חמאד נ' מדינת ישראל (פסקה 5, 6/11/2020); בש"פ 7494/18 זוהר ששון נ' מדינת ישראל (11/11/2018)).

מן הכלל אל הפרט.

האישום הראשון

לטענת המבקשת ביתו של המשיב הוא בן 3 קומות, כאשר בקומה הראשונה קיימת מכולת, בקומה השנייה מתגורר אביו של המשיב ובקומה השלישית המשיב עצמו (ראה מזכרו של רס"ב פלאח מיום 28.10.24). מנגד, טוען המשיב כי הוא מתגורר בקומה הרביעית ואילו בקומה הראשונה קיים הסופר, בשנייה מתגורר אביו ובשלישית מתגורר אחיו - ולמעשה כי מדובר בבניין בן 4 קומות (ראה חקירת המשיב מיום 16.10.24, עמ' 6, ש' 31). אכן, הבניין לא תועד על ידי המשטרה ואף לא נחקרו אביו או אחיו, אשר נטען כי הם מתגוררים בבניין. זאת ועוד, על פי סעיף א.1.ד' - ו' לכתב האישום המוצגים שנטען כי נתפסו בקומה השלישית של הבניין, אשר לדידה של המבקשת זו קומת המגורים של המשיב הם: 8 טלפונים ניידים, שלט לרכב מסוג טויוטה ובתוך כספת שני שלטים מחוברים למפתחות.

ביחס לטלפונים הניידים טען המשיב בחקירתו כי מדובר במכשירים ישנים ומקולקלים. דבריו מקבלים אישור במזכרו של רס"מ סלמון מיום 20.10.24 "טלפונים שנתפסו אצל נעים ג'עאפרה" ולפיו 8 המכשירים שבורים ומנופצים וחלקים ישנים ולפיכך לא הועברו לבדיקת חוקר מחשב מיומן. ביחס ליתר המוצגים אשר נתפסו בקומת מגוריו של המשיב - אין כל ראיה לפיה שימשו לביצוע עבירות, או שמהווים חלק מערכת כלי פריצה או שימשו לקידום הקשר ומימוש.

בהקשר זה יש להתייחס לטענה, שאמנם לא הועלתה בתיק דנן אך כן נבחנה במסגרת מ"ת 41757-10-24 בו נדונו חלק משותפיו הנטענים של המשיב לאותה חוליה, צדאם טנינה ופארס טנינה, ולפיכך רלוונטית גם לתיק זה ולפיה - בית המשפט נעדר סמכות לדון בכל הנוגע למוצגים שנתפסו בבית המצוי בכפר תרקומיא שאינו חלק משטחי מדינת ישראל שכן הדבר מהווה "עבירת חוץ".

בקצרה יאמר כי, סעיף 7 לחוק העונשין מגדיר מהי "עבירת פנים", לצורך קביעת סמכותו הטריטוריאלית של בית המשפט בישראל, בהתאם לסעיף 12 לחוק. מנוסח הסעיף עולה, כי עבירה תיחשב כ"עבירת פנים", אם מקצתה נעברה בתוך שטח ישראל - כאמור בסעיף 7(א)(1) לחוק. בהתאם לכך, למעט לוחית זיהוי אחת, אליה אדרש בהמשך, לא הניחה המבקשת כל ראיה המלמדת כי מי מהמוצגים - שנתפסו בקומת מגורי המשיב - קשור בעבירה "שמקצתה" בוצעה בשטח ישראל.

לבסוף, ביחס למוצגים אשר נתפסו בקומות אחרות של הבניין, אשר אין חולק כי בני משפחה אחרים של המשיב עושים בהן שימוש, קיים קושי של ממש לקשור את המשיב אליהם.

וידגש כי בכל הנוגע לתיק אשר נתפס במכולת ובתוכו כלי פריצה וכלי עבודה שונים, הרי שנוכח מיקום מציאת המוצג לא ניתן בהכרח לקישור אותו למשיב ובנוסף, חרף קיומה של חו"ד כלי פריצה אינני סבורה כי בהכרח מדובר בכלי פריצה להבדיל מכלי עבודה לגיטימיים ובהעדר כל ראיה אחרת הקושרת אותם לביצוע עבירה - אין ראיות לכאורה אף ביחס אליהם.

שונים הדברים בכל הנוגע ללוחית הזיהוי שמספרה 91-449-60, אשר אמנם נתפסה בקומה השנייה - קרי בביתו של אביו של המשיב - אך על גביה נמצא ט.א. של המשיב (ראה מסמך ס"ו "זיהוי ט.א. וכן דו"ח מסכם מז"פ מיום 22.10.24 של רפ"ק מלכה) ואף נמצא כי מדובר בלוחית זיהוי משוכפלת (ראה "מזכר-בדיקת ל.ז. שנתפסו במעצר" מיום 14.10.24 מאת רס"ר כהן). יש לצין כי המשיב בחקירתו מיום 21.10.24 מכחיש כי נגע בלוחית זיהוי זו. סיכומו של דבר, מצאתי כי ביחס לחלקו הראשון של האישום הראשון מתקיימות ראיות לכאורה אך ביחס ללוחית הזיהוי האמורה.

לגבי עבירת קשירת הקשר והשיחות שהתקיימו בין המשיב למצרי לטובת קידומו ומימושו - בחומר החקירה קיימות 3 שיחות בהאזנות סתר בהן מוזכר השם "נעים" - 579, 690, 692 - שלושתן מה-15.8, כאשר במועד זה בוצעה גניבת רכב (ראה החלטה במ"ת 41757-10-24) ויש בתוכן השיחות להחשיד כי היה יחד עמם. בנוסף, מתוצאות מחקר תקשורת שנערך לטלפון הסלולרי של המשיב עולה כי קיימות התקשרויות בינו ובין צדאם בתאריכים 28.7, 29.7 (ראה מ.כ. 1) וכן פלט "התקשרויות בין פארס טנינה לחשוד נעים ג'עאפרה" המעלה כי ביום 17.8.24 התקיימו בין השניים מספר שיחות. זאת בניגוד לגרסתו העקבית של המשיב בחקירותיו כי אינו מכיר את המעורבים האחרים ואין לו כל קשר טלפוני עימם.

בתיק אף קיימות שיחות באמצעות יישומון "וואטסאפ" בין המשיב למצרי המכונה "קטקוט", בימים 17.8.24, 19.8.24, 20.8.24, 22.8.24, 28.8.24, 30.8.24 ו-4.9.24. בשיחות עולה תוכן המסבך את המשיב בקשירת קשר עם מצרי, כמו גם עם מעורבים אחרים ששמותיהם עולים בשיחות אלו, ובתכנון ביצוע גניבות של כלי רכב. בין היתר, נשמעות בשיחות אלה אמירות מפלילות על יציאה לעבודה בלילה, "משהו נקי כמו היונדאי", הבאת כפפות וחלוקת כסף ביחס ל"חפץ".

עוד עולה מתוצרי פריקת הטלפון הנייד של המשיב כי המעורבים צאדם טנינה ונדים מצרי שמורים במכשיר שלו כאנשי קשר. בין המשיב למצרי מוחלפת תמונת רכב ולגביו שולח המשיב הודעה קולית האם יש לו "משהו נקי מסוג יונדאי ולא כמו זה ששלח". בהמשך אף אומר לו המשיב שיביא איתם את המשבש (ראה מזכר "פריקת הפלאפון של החשוד נעים ג'עאפרה - מספר פריט-85077114").

המשיב נחקר אודות התכתבויות האמורות, תחילה מכחיש כי הוא הדובר ואומר כי אינו מזהה את קולו ובהמשך שומר על זכות השתיקה (ראה חקירה מיום 23.10.24). העובדה כי המשיב מרחיק עצמו מהיכרות עם המעורבים האחרים והדבר נסתר, לפחות ביחס לחלקם, על ידי חומרי חקירה שבתיק, מחזקת אף היא את הראיות נגדו.

בשים לב לאמור, אני קובעת גם קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירת קשירת קשר לביצוע פשע וביחס לסעיף 2 באישום הראשון בכתב האישום.

האישום השני

ביום 20.7.24 בשעה 22:35 הגיש מר משיח תלונה בגין גניבת רכב מיצובישי ל.ז. 10-598-20 (להלן: "הרכב הגנוב" (הודעת מר משיח מיום 20.7.24)).

בתיק קיים סרטון ממצלמת מב"ט 2000 בו נראה רכב פורד ל.ז. 65-150-68 נכנס לכפר צור באהר יחד עם הרכב הגנוב. כלי הרכב עוצרים ונראים מספר חשודים מעבירים דבר מה בין כלי הרכב (ראה דו"ח ביקור בזירה לחוקר זי"ט" של רס"מ יעקובי). המשיב מזהה בסרטון על ידי השוטר רס"ב בן עמי (ראה מזכרו מיום 21.10.24) אשר טוען כי המשיב נראה בבירור וכי הוא מדובר בעברין רכוש, הוא מזהה את המשיב כשהוא יוצא ממושב הנהג ברכב הגנוב ולצידו מעורב אחר (טועמה אלאוסטה).

ב"כ המשיב ביקש לכרסם בעוצמת הזיהוי בטענה כי המשיב נעדר כל הרשעות קודמות ולמעט מב"ד אין לו עוד תיקים.

לשם קביעה כי קיימות ראיות לכאורה במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים די לבחון האם מכלול הראיות מעלה פוטנציאל סביר להרשעת הנאשם, ואין צורך לעמוד ברף ההוכחה הפלילי (בש"פ 3916/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [נבו] (26.6.2022); בש"פ 6226/23 עואדה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [נבו] (12.9.2023)).

שאלת טיב הזיהוי של המשיב תבחן במסגרת התיק העיקרי ודי בזיהוי האמור לצורך הקמת תשתית ראיתית נגד המשיב באישום זה.

זיהוי המשיב בתוך רכב גנוב מבססת הן את כניסתו לישראל שלא כחוק והן את עבירת הגניבה, כאשר בפי המשיב אין כל הסבר להימצאותו במקום והוא שולל את זיהויו מכל וכל.

בנוסף בתיק קיימת תמונה ממערכת עין הנץ של רכב פורד ל.ז. 65-150-68 ובתוכו מזהים המשיב ומוחמד טנינה - על פי מסמך המערכת "תשתית LPR- אישור תמונות" עולה כי המצלמה שקלטה את הרכב ממוקמת במעבר א-זעיים ממדינת ישראל לשטח האזור וכי לוחית הזיהוי שייכת לרכב אחר.

בנוסף, מזהה רס"ב בן עמי את המשיב בשתי תמונות ממערכת עין הנץ, האחת מיום 19.7.24 ברכב מאזדה שנחשד כרכב מוביל באירוע שאינו מיוחס למשיב אך הוא נראה שם יחד עם טועמה אלאוסטה והשנייה, מיום 20.7.24 כשהוא נוהג ברכב פורד גלאקסי ל.ז. 65-150-68 ולצידו מוחמד טנינה (ראה "דו"ח צפייה וזיהוי חשודים - פרשיית "מספר רקום" מיום 17.9.24).

אציין כי לא מצאתי בתמונת המשיב ביישומון "טיקטוק" לצד רכב גנוב, להוסיף כל ראיה לתשתית הראיתית בתיק דנן. סיכומי של דבר, המשיב מזהה בתוך רכב גנוב ולפיכך מתקיימות ראיות לכאורה. העובדה כי מדובר בזיהוי על ידי מזהה אחד בלבד שהוא שוטר, להבדיל מזיהוי על ידי מכר או בן משפחה, משליכה במידת מה על עוצמת הראיות אך אינה פוגמת בקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

סיכומי של דבר

לאחר שעיינתי בחומרי החקירה מצאתי כי קיימת תשתית ראיתית באישום הראשון לגבי עבירת קבלת חלקי רכב גנובים - ביחס ללוחית הזיהוי - וכן לגבי עבירת קשירת קשר וביחס לאישום השני - בכל העבירות המיוחסות לו, אם כי בעוצמה פחותה במעט.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשפ"ה, 18 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.